

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

МАТЕРІАЛИ

XII Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

ОДЕСА-2024

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

**кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності**

М А Т Е Р І А Л И

XII Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

(Одеса, 18-19 квітня 2024 року)

Одеса -2024

УДК: 37+316.61

Освіта та соціалізація особистості. *XII Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених* (Одеса, 18-19 квітня 2024 р.) 111 с.

Рецензенти:

Пальчинська Мар'яна Вікторівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри соціально-гуманітарних наук Державного університету інтелектуальних технологій та зв'язку.

Орленко Ірина Миколаївна - доктор філософії, завідувачка Одеського обласного ресурсного центру підтримки інклюзивної освіти КЗВО «Одеська академія безперервної освіти» Одеської обласної ради.

Збірник матеріалів Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Освіта та соціалізація особистості» вміщує матеріали, які досліджують освіту ХХІ століття, інновації та перспективи розвитку; стан та проблеми реформування системи української освіти; філософію освіти перед викликами сучасності; молодь в освітньому просторі: механізми соціалізації та самореалізації; соціальну адаптацію особистості в умовах суспільних трансформацій; ціннісні орієнтири та культурні практики особистості в українському суспільстві та розглядаються девіації та суспільні рухи у соціальному просторі сучасної України. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, здобувачів освіти.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», протокол № 17 від 27 червня 2024 р.

Нільс Бломмер. Фрейя та Хеймдалль, 1841

Фрейя є чаклункою і вона долучила асів до мистецтва сейд — шаманізму, а також навчила Одіна закляттям ванів. Вона також володіє чарівною накидкою з пір'я сокола, одягнувши яку вона може перетворитись на будь-якого птаха. Цю накидку вона позичила Локі, коли він літав визволяти Ідунн. Окрім любові, Фрейя є богинею родючості, врожаю і жнив. Жнива бувають різними й у Фрейї іноді бувають напади, через які їй дозволено збирати криваві жнива.

ВИСНОВКИ. Наша подорож царствами скандинавської міфології на полотні добігає кінця, ми залишаємося з глибокою вдячністю за незмінну силу та позачасову привабливість цих стародавніх казок. Від суворих ландшафтів Скандинавії до яскравих мистецьких сцен Європи та за її межами, митці були захоплені багатим гобеленом богів, героїв і міфічних істот, які населяють міфологічний світ Півночі

У своїх роботах митці прагнули вловити суть цих позачасових історій, наповнюючи їх власними унікальними перспективами, стилями та відчуттями. Від епічних битв богів і велетнів до тихих моментів самоспостереження та роздумів, кожен твір мистецтва дає змогу зазирнути в багатий гобелен тем і мотивів, які визначають скандинавську міфологію.

Але окрім простого оповідання, скандинавська міфологія на полотні є свідченням незмінної сили міфу та уяви. У світі, де межі між реальністю та фантазією все більше стираються, ці стародавні казки нагадують нам про важливість дива, таємниці та страху в нашому житті.

Даниленко Анастасія Володимирівна – студентка 3 року навчання спеціальності 034 Культурологія, соціально-гуманітарний факультет,

Науковий керівник – **Врайт Галина Яківна**, кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

ВПЛИВ КУЛЬТУРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ПРОЦЕС НАВЧАННЯ ТА СОЦІАЛІЗАЦІЮ

Культурні відмінності впливають на процес навчання та соціалізації, що відбувається в університетах, школах, коледжах та інших освітніх установах. Культурне середовище визначає уявлення про навчання, цінності, підходи до спілкування та взаємодії, а також формує індивідуальні та групові ідентичності. Врахування цих культурних відмінностей є ключовим аспектом в побудові ефективних освітніх програм та стратегій соціалізації. Розглянемо деякі з

найбільш значущих аспектів впливу культурних відмінностей на процес навчання та соціалізацію.

Культурні відмінності та мова. Мова є основним засобом спілкування та передачі інформації. У кожній культурі мова має свої унікальні особливості, що відображають її історію, цінності та традиції. Кожна мова має свої унікальні вирази, фразеологізми та конструкції, які відображають особливості мислення та культурного контексту.

У навчальних установах, де діти представляють різні культури, різниця в мові може стати перешкодою для розуміння та навчання. Наприклад, діти, чії родини говорять на іншій мові, можуть стикатися з труднощами в освоєнні мови навчання. Також існують культурні відмінності в мовних стилістичних особливостях, що може впливати на ефективність комунікації в класній кімнаті [6].

Різноманіття мовних груп у навчальних середовищах відображає культурну різноманітність суспільства. З одного боку, це може створити виклики для навчання, оскільки учні з різних мовних груп можуть мати різні рівні володіння мовою навчання. З іншого боку, мовний мультикультуризм збагачує навчальне середовище та сприяє розвитку культурного розуміння та взаємоповаги [4].

Цінності та переконання. Культура формує систему цінностей та переконань, яка визначає, що вважається важливим та прийнятним для кожної людини. У навчальному середовищі різні культурні групи можуть мати різні погляди на освіту та її цілі. Наприклад, у культурах з високим індивідуалізмом індивідуальний успіх може бути більш важливим, ніж у культурах з високим колективізмом, де групові досягнення мають більший вагомий зважаючи на загальний успіх групи [5].

Вплив цінностей і переконань на поведінку та вибори:

- моральні норми: Цінності визначають моральні норми та принципи, які керують поведінкою людини. Вони впливають на рішення у сферах етики, справедливості, відповідальності та ін.
- особистість та самовираження: Цінності формують особистість та визначають, що важливо для кожної людини. Вони впливають на те, як особа розвивається, самовиражається та прагне досягти своїх цілей.
- вибір професії та кар'єрні цілі: Цінності можуть визначати вибір професії та кар'єрні цілі людини. Наприклад, для одних людей важливо матеріальне забезпечення, тоді як інші можуть прагнути до реалізації себе через творчість або служіння іншим.
- міжособистісні відносини: Цінності впливають на взаємини з іншими людьми. Вони визначають, які якості та характеристики відносяться до цінних та бажаних у партнерах, друзях, колегах тощо.[1, С. 256].
- політичні та соціальні переконання: Цінності також визначають політичні та соціальні переконання людини. Вони впливають на ставлення до різних політичних поглядів, суспільних проблем та важливих глобальних питань.

Отже, цінності та переконання, які формуються у культурному контексті, є важливими складовими особистості, які впливають на всі аспекти життя людини, від особистісного розвитку до соціально-політичної активності.

Соціальні структури та відносини.

Ієрархічність та авторитет. У деяких культурах існують виражені ієрархічні структури, де авторитет вважається вельми важливим. Наприклад, у культурах з високою статусною ієрархією, таких як деякі азіатські країни, повага до старшого покоління, вчителів та інших авторитетних осіб може бути надзвичайно важливою. У таких культурах діти можуть бути виховані з почуттям слухняності та поваги до старших.

Колективізм та індивідуалізм. У деяких культурах, зокрема в азіатських та африканських, панує колективістський підхід, де інтереси колективу ставляться вище за індивідуальні. У таких суспільствах відносини базуються на спільності, взаємній підтримці та співпраці. У культурах індивідуалізму, які більш поширені в західних країнах, наголос робиться на самостійності, особистому досягненні та самовираженні.

Комунікаційні стилі. Культурні різниці відображаються в стилях комунікації. У деяких культурах комунікація може бути більш пряма і відверта, тоді як у інших вона може бути більш уважною та ненав'язливою.

Роль гендеру. Різні культури мають різні уявлення про роль чоловіків і жінок у суспільстві. У деяких культурах статеві ролі строго визначені, зокрема, що стосується освіти та професійних можливостей. У інших культурах спостерігається більша рівність між статями [4].

Соціальна взаємодія. У культурах з високим колективізмом значення надається груповим інтересам та спільній взаємодії. У таких культурах важлива співпраця, командна робота та збереження гармонії в групі. У культурах індивідуалізму може бути більший акцент на самостійності та особистому досягненні.

Ці різноманітні аспекти соціальних структур та відносин в різних культурах визначають спосіб, яким люди сприймають світ і взаємодіють один з одним. Для ефективного міжкультурного спілкування важливо розуміти ці різниці та бути відкритими до інших культурних поглядів та практик [4].

Культурна чутливість та взаєморозуміння. Урахування культурних різниць у навчанні є важливим для створення сприятливого та інклюзивного середовища. Навчальні програми та методики повинні бути адаптовані до різних культурних потреб та особливостей, а вчителі та учні повинні розвивати культурну чутливість та взаєморозуміння для підтримки успішної навчальної діяльності та соціалізації.

Адаптація навчання до культурних потреб: Навчальні програми та методики повинні бути адаптовані до різних культурних контекстів. Це включає в себе врахування мовних та культурних особливостей учнів, застосування різноманітних педагогічних стратегій, які враховують культурні преференції та способи навчання.

Підтримка культурної різноманітності: Школи та навчальні установи повинні створювати сприятливе середовище для різноманітних культурних

груп. Це може включати в себе заохочення учнів до співпраці та взаєморозуміння, проведення культурних заходів та свят, а також розробку програм та ресурсів, що відображають різноманітність культур [6].

Розвиток культурної чутливості: Вчителі та працівники освіти повинні активно працювати над розвитком своєї культурної чутливості та свідомості. Це означає вивчення та розуміння культурних різниць, урахування індивідуальних потреб учнів та їхніх культурних особливостей, а також прагнення до побудови відкритого та толерантного середовища.

Сприяння взаєморозумінню: Учні повинні бути залучені до діалогу та взаємодії з представниками різних культур. Це може відбуватися через спільні проекти, дискусії, групові завдання та спільні заходи. Важливо, щоб учні вчилися сприймати та цінувати культурну різноманітність, а також розвивали навички міжкультурної комунікації.

Підтримка батьківського середовища: Школи також можуть взаємодіяти з батьками та родинами учнів для підтримки їхнього культурного фону та внесення цього в аспекти навчання. Важливо, щоб батьки відчувалися важливими членами навчальної спільноти та брали активну участь у формуванні культурно інклюзивного середовища.

Урахування культурних відмінностей та розвиток культурної чутливості є ключовими аспектами створення інклюзивного та успішного навчального середовища, де кожен учень має можливість досягнути свого потенціалу.

Список використаних джерел

1. Бех І.Д. Особистісно зорієнтоване виховання. К., 1997. 487 с.
2. Гнутель Я.Б. Виховна робота в сучасних умовах: теорія і методика Тернопіль, 1998. 262 с.
3. Ковальчук В. А. Особливості взаємодії школи та соціального середовища. Теоретичні та методичні засади соціально-педагогічної підготовки вчителя. Київ-Житомир.: Державний педагогічний інститут. 2001. С. 36.
4. <https://transkriptor.com/uk/які-переваги-інкорпорації-багатомов/>
5. <https://lib.iitta.gov.ua/106915/1/монографія.pdf>
6. <https://nua.kharkov.ua/wp-content/uploads/2020/08/Gyslenko-metodika.pdf>

З М І С Т

<i>Борінштейн Євген Русланович</i>	5
ФІЛОСОФІЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ В УКРАЇНІ В УМОВАХ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ	
<i>Атаманюк Зоя Миколаївна</i>	7
ОСНОВИ ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ У ПОГЛЯДАХ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ	
<i>Андрєєва Ольга Станіславівна, Виноградова Наталія Михайлівна</i>	9
ВІДОБРАЖЕННЯ ДОЛІ ПРОСТОГО НАРОДУ В ХУДОЖНІХ ПОЛОТНАХ Т. Г. ШЕВЧЕНКА	
<i>Барков Степан, Поплавська Тетяна Миколаївна</i>	18
ПРОБЛЕМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЯК ПРОБЛЕМИ СУСПІЛЬНОЇ МОРАЛІ	
<i>Варшавська Ю. С., Петінова Оксана Борисівна</i>	21
СПІВВІДНОШЕННЯ ДУШІ І ТІЛА У ПЛАТОНА (НА ОСНОВІ «ФЕДОНА»)	
<i>Виноградова Наталія Михайлівна, Щербина Єлизавета Володимирівна</i>	28
ВТІЛЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ І ФІЛОСОФСЬКИХ ІДЕЙ ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ В ТВОРЧОСТІ ФРАНЦУЗЬКОГО ГУМАНІСТА ФРАНСУА РАБЛЕ (НА ТВОРІ «ГАРГАНТЮА І ПАНТАГРЮЕЛЬ»)	
<i>Врайт Галина Яківна, Гавриш Ніколь</i>	34
ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ В ОСВІТІ	
<i>Гращенко Ніна Геннадіївна, Виноградова Наталія Михайлівна,</i>	37
СКАНДИНАВСЬКА МІФОЛОГІЯ У ЖИВОПИСІ	
<i>Даниленко Анастасія Володимирівна, Врайт Галина Яківна</i>	50
ВПЛИВ КУЛЬТУРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ПРОЦЕС НАВЧАННЯ ТА СОЦІАЛІЗАЦІЮ	
<i>Данильчук Крістіна Віталіївна, Виноградова Наталія Михайлівна</i>	54
НАРОДНЕ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО УКРАЇНИ, ЯК МОГУТНІЙ СТИМУЛ СВОБОДНОГО ДЕМОКРАТИЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ	
<i>Dobrolyubska Yuliya Andriivna</i>	57
THE PHENOMENON OF MARGINALITY IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY SOCIAL SPACE	
<i>Йорж Руслан Анатолійович</i>	60
ЕВОЛЮЦІЯ ВЧЕННЯ ПРО ЦІННОСТІ	
<i>Кадієвська Ірина Аркадіївна</i>	62
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МОЛОДІ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	
<i>Козленко Павло Юхимович</i>	64